

mýšlí, jako podmíněné odsouzení, zahlazení odsouzení, ba i sám soudní výměr trestu v rámci zákonné sazby. Také úleva, kterou by novelisace soudům přinesla, byla by spíše přesunem než skutečným ulehčením. Přiznáváme, že dosud byly často zbytečně zatěžovány dva soudy, soud sborový i okresní, trestní věci málo významnou. Leč zde stačilo změnit praxi státních zastupitelství a působiti k tomu, aby návrh podle § 9 cit. zák. činila ihned, jakmile jsou jeho předpoklady zjištěny, k čemuž stačilo začasné nahlídnouti do trestního rejstříku. Oproti výhodám, z větší části jen zdánlivým, obáváme se neblahých důsledků novelisace. Změna pravděpodobně vyvolá další zmírnění trestní represe, v dnešní době nikterak žádoucí. Změna nahrazuje kvalifikaci podle povahy činu a pachatele zase mechanickým oceněním výše škody. Jestliže justiční správa se obává volné úvahy veřejného žalobce na ní závislého i v míře tak skrovné, plyne z toho neутěšená prognosa pro reformu trestního práva, která by rozšiřovala volnou úvahu neodvislého soudce.

Mezinárodní vězeňský sjezd v Praze 1930 bude jednati o těchto otázkách:

Sekce I. **Z á k o n o d á r s t v í**. Otázka 1. A. Vzhledem k tomu, že zabezpečovacích opatření se užívá stále všeobecněji, která z nich jsou nejvhodnější a jak by měla býti roztríděna? B. Lze na ně užiti podmíněného odkladu? — Otázka 2. Jest si přát, aby základní zásady trestního práva byly sjednoceny, do jaké míry a kterými prostředky? — Otázka 3. Doporučuje se zrušiti různé způsoby trestů na svobodě různého trvání a nahraditi je trestem jednotným? Je-li tomu tak, jak by tento jednotný trest měl býti upraven: jako ústav zemědělský, ústav uzavřený či smíšený; měla by se žádati specialisace ústavů podle tíže činu či podle schopností odsouzeného atd.?

Sekce II. **S p r á v a**. Otázka 1. Jaká by měla býti v rámci platných zákonů pravidla pro výkon trestů, hledíc k uplatňované již myšlence nápravy a polepšení odsouzených? Nemohlo by cíle býti dosaženo zejména a) spoluprací soukromníků na výkonu trestu; b) výběrem a odměňováním prací odsouzenců; c) rekreačními prostředky, které svou výchovnou povahou jsou s trestem slučitelné? — Otázka 2. Jak třeba zařídit vědeckou výchovu vězeňského personálu správního a dozorčího? Jakých záruk třeba žádati a jakých výhod dlužno poskytnouti, aby bylo dosaženo nejlepšího výběru? — Otázka 3. Do jaké míry a kterým způsobem sluší v moderním vězeňském systému uplatniti systém samovazby vedle systému vazby společné?

Sekce III. **P r e v e n c e**. Otázka 1. Jak možno smířiti po-

třebu, naléhavou pro soudnictví a společnost vůbec, znáti předchozí život některých osob, s myšlenkou rehabilitace a se snahami usnadniti vězni po propuštění, aby se poctivě živil? — Otázka 2. Jaké byly dosud výsledky užívání zákonů o podmíněném odsouzení a propuštění? Jak by případně měly býti změněny tyto instituce nebo jejich užívání, aby byly účinnější? Jak by mohlo býti odsouzení zaručeno, že bude propuštěn po uplynutí nejkratší doby v zákoně stanovené, splní-li podmínky? Jak by měl býti organisován v jednotlivých zemích ochranný dozor nad osobami podmíněčně odsouzenými nebo propuštěnými? — Otázka 3. Je možna mezinárodní spolupráce v sledování změn zločinnosti a v zjišťování jejich příčin a za jakých podmínek?

Sekce IV. M l á d e ž. Otázka 1. Jak by měly býti složeny soudy mládeže? Jak dlužno organisovati pomocná zařízení? — Otázka 2. Bylo by si přát, aby řádné soudy měly moc umístiti mladistvé vězně (dospělé s hlediska trestně právního, avšak nezletilé s hlediska práva soukromého) ve zvláštním ústavu nebo oddělení? Je-li tomu tak, měl by tam býti uplatněn režim výchovný či trestní? — Otázka 3. Jak může býti organisována kontrola, hospodaření a výdaje, pokud jde o peníze, které dostávají mladiství za výkonu opatření soudem uloženého jako mzdu, odměnu nebo z jiného důvodu? Mohou býti z nich hrazeny náklady řízení?

Přednášky právnické jednoty v Praze v zimním období 1929 konají se vždy ve čtvrtek o 18. hodině v Karolinu (Praha I., Ovocný trh č. 3), tentokráte v posluchárně čís. IV. v druhém poschodí, a to:

dne 31. ledna 1929 přednáší Dr. Jiří H a u s s m a n n, prezident vrchního zemského soudu v Praze, na thema: »O rozhodování kolegiátním a samosoudcovským«;

dne 7. února 1929 přednáší univ. profesor Dr. František H á j e k na thema: »Co jest jed se stanoviska soudně lékařského a na čem závisí jeho účinek« (společně s Československou společností pro právo trestní).

Pro zimní i jarní přednáškové období je přichystána řada zajímavých dalších přednášek, jež budou včas oznámeny.

Dr. Bohumil K u č e r a, t. č. II. jednatel.